

OSLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 18. desember 2024

Saksnr.: 24-109338TVI-TOSL/03

Dommer: Tingrettsdommer Bård Skeie Hagen

Saken gjelder: Gyldighetsprøving av vedtak fra KFIR

CJ Cheiljedang Corporation

Advokat Håkon Tysnes Kaasin og
advokatfullmektig Hanna Andresen Gisholt
(rettslig medhjelper)

mot

Staten v/Klagenemnda for
industrielle rettigheter

Advokat Nora Mageli

DOM

Saken gjelder gyldighetsprøving av et vedtak fra Klagenemnda for industrielle rettigheter (KFIR) om å nekte registrering av det kombinerte merket BEST AMINO, og det sentrale spørsmålet er om merket er beskrivende og mangler særpreget for de varer det er søkt registrert for.

1 Kortfattet saksfremstilling

CJ CheilJedang Corporation (CJ) er et sørkoreansk selskap som spesialiserer seg på mat og bioteknologi. Selskapet opererer innen flere forretningsområder, inkludert matproduksjon, biofarmasøytiske produkter og biologiske løsninger. De er kjent for å produsere et bredt spekter av matvarer, næringsmidler, kosttilskudd, ingredienser til dyrefôr og helseprodukter.

CJ er innehaver av det kombinerte merket BEST AMINO, som har slik grafisk utforming:

Merket ble internasjonalt registrert den 3. august 2021 med registreringsnummer 1613220, og Norge ble utpekt som ett av flere land hvor man ønsket at registreringen ble gitt virkning. Melding med krav om registrering av merket i Norge ble gitt fra World Intellectual Property Organization (WIPO) til Patentstyret den 16. september 2021 og gjaldt følgende varer:

«05: Nutritional supplements for animals; nutritional additives to foodstuffs for animals, for medical purposes; animal feed supplements for veterinary purposes; feed supplements for veterinary purposes; non-medicated nutritional supplements for animal feed.

31: Fodder; strengthening animal forage; animal foodstuffs; non-medicated animal foodstuffs; feed for animal consumption.»

Patentstyret besluttet den 1. desember 2023 å nekte merket registrert fordi det ble vurdert å være beskrivende og for å mangle nødvendig særpreg. CJ påklaget avgjørelsen, men den ble opprettholdt av KFIR i vedtak av 10. mai 2024.

CJ innledet søksmål for Oslo tingrett den 10. juli 2024 med krav om at KFIRs vedtak ble opphevet som ugyldig. Staten ved KFIR innga tilsvar og krevde seg frifunnet.

Hovedforhandling ble avholdt den 10. desember 2024, der partenes prosessfullmektiger holdt hvert sitt hovedinnlegg med faktisk og rettslig argumentasjon.

2 Partenes hovedargumentasjon og påstander

2.1 CJ CheilJedang Corporation

KFIRs vedtak om å nekte registrering av kombinertmerket BEST AMINO bygger på uriktig rettsanvendelse og subsumsjon og er derfor ugyldig.

Varemerket BEST AMINO er særpreget og ikke beskrivende.

Ordelementene BEST og AMINO er ikke direkte beskrivende, men kun suggestive for de omsøkte varene. Det er ikke vanlig å bruke bare forstavelsen «amino» i betydning aminosyrer. Merket «mangler» dermed noe for å være beskrivende. Sammenstillingen av ordelementene til BEST AMINO krever en viss tankeprosess for å komme til det angivelige beskrivende meningsinnholdet.

Merkets figurative utforming er slående ved at ordelementene BEST og AMINO er skrevet med spesiell font i hver sin skrifttype, og plassert over hverandre i midten av det omkransende og bueformede bladverket, og hvor flere av bokstavene strekker seg utenfor sirkelen. Dette vil ikke bli oppfattet som rene opplysninger om varens art, beskaffenhet og bruksområde, men som noens særlige kjennetegn.

Bladverket i merket er ikke utformet på en måte som er egnet til å oppfattes som en indikasjon på at varene er naturlige og plantebaserte.

Varemerkets figurative elementer i kombinasjon med ordelementene er iøynefallende og gir et særpreget helhetsinntrykk.

Ordmerket er dessuten registret i 61 andre jurisdiksjoner, herunder EU, Storbritannia, Sveits, Australia, New Zealand og USA, som alle praktiserer et identisk eller svært likt krav til særpreg som det som oppstilles i norsk varemerkerett. Den norske gjennomsnittsforbrukeren må antas å oppfatte merket på tilsvarende måte som det gjennomsnittsforbrukeren i særlig disse jurisdiksjonene gjør.

Når merket benyttes for de aktuelle varene, vil den norske gjennomsnittsforbrukeren oppfatte merket som en angivelse av kommersiell opprinnelse, og ikke som en ren angivelse av egenskapene til eller innholdet i produktet.

Dersom retten skulle komme til at merket er beskrivende og ikke iboende særpreget, har merket slitt seg til særpreg gjennom bruk. Merket har vært i omfattende bruk i Norge og EU både før og etter den internasjonale registreringsdatoen. Bruken består av stor markedsføringsinnsats og utstrakt deltakelse på store messer og konferanser, der også norske næringsdrivende deltar.

Denne bruken viser at CJ har lagt ned en stor innsats og investert store summer for å sikre at BEST AMINO-varemerket umiddelbart skal bli gjenkjent av omsetningskretsen. Et merke som er totalt blottet for særpreg, og som ikke kan oppfylle garantifunksjonen, slik KFIR legger til grunn om BEST AMINO-merket, vil presumtivt ikke fungere som et så suksessfullt varemerke.

Det er lagt ned slik påstand:

1. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter sitt vedtak av 10. mai 2024 i sak 24/00006 oppheves.
2. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter dømmes til å erstatte CJ CheilJedang Corporation sakens kostnader.

2.2 Staten ved Klagenemnda for industrielle rettigheter

KFIRs vedtak bygger på riktig rettsanvendelse og subsumsjon og er derfor gyldig.

For det første er merketeksten beskrivende for de aktuelle varene i klasse 5 og 31. Ordet «best» er et adjektiv og superlativ til «bedre» og «god». Ordet «amino» er en forstavelse som viser at et stoff inneholder aminer eller har med aminer å gjøre, eksempelvis aminosyrer. AMINO vil for de aktuelle varene i klasse 5 og 31, som omfatter kosttilskudd til dyr og dyrefôr, umiddelbart oppfattes i betydningen «aminosyrer». Gjennomsnittsforbrukeren vil etter statens syn umiddelbart oppfatte merketeksten BEST AMINO i betydningen «best aminosyre» eller «beste aminosyrer». Gjennomsnittsforbrukeren vil dermed forstå merket som en angivelse av at kosttilskuddet og fôret er best på aminosyrer eller inneholder aminosyrer av best eller høy kvalitet.

For det andre mangler merket tilstrekkelig særpreg. Den samlede grafiske utformingen tilfører ikke det minimum av særpreg som kreves for å kunne registreres som varemerke. Den beskrivende merketeksten har en stor og dominerende plass midt i merket, og skrifttypen er tilnærmet ordinær. Detaljene i tekstens font og grafiske oppsett fremstår kun

som dekorative elementer. Den bladformede figuren vil oppfattes som en illustrasjon på at aminosyrene i varene kommer fra planter, og underbygger merkets beskrivende tekst. De grafiske elementene vil ikke lede gjennomsnittsforbrukerens oppmerksomhet bort fra den beskrivende merketeksten.

Merkets faktiske bruk medfører heller ikke at kravet til særpreg er oppfylt. Det er virkningen av bruk før den internasjonale registreringsdagen som er avgjørende, mens den fremlagte dokumentasjonen er fra tiden etter registreringen. Uansett sier ikke dokumentasjonen noe om hvordan bruken av merket har vært i Norge.

Det kan ikke få avgjørende betydning at merket har blitt akseptert i en lang rekke jurisdiksjoner. Registrerbarhetsvurderingen i Norge foretas ut fra hvordan den norske gjennomsnittsforbrukeren vil oppfatte merket. Avgjørelser fra andre jurisdiksjoner kan derfor ikke tillegges avgjørende betydning.

Det er lagt ned slik påstand:

1. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter frifinnes.
2. Staten v/Klagenemnda for industrielle rettigheter tilkjennes sakskostnader.

3 Rettens vurdering

3.1 Domskonklusjonen

Retten har kommet til at KFIRs vedtak er gyldig og at staten dermed skal frifinnes.

3.2 Rammene for rettens vurdering

Spørsmålet retten skal ta stilling til er om det var faktisk og rettslig holdbart av KFIR å nekte registrering av det kombinerte varemerket BEST AMINO. Dette kan retten prøve fullt ut innenfor rammen av partenes påstandsgrunnlag, jf. HR-2016-2239-A (Route 66) avsnitt 30.

KFIRs begrunnelse for å nekte varemerket registrert i Norge er at det er beskrivende for de varene det er søkt registrert for, nemlig kosttilskudd til dyr og dyrefôr i klasse 5 og 31, og at den grafiske utformingen heller ikke gir merket nødvendig særpreg. Ettersom det er kravet om særpreg og forbudet mot beskrivende merker som er teamet for rettens vurdering, vil den innledningsvis si noe om reglens innhold.

Kravet om særpreg følger av varemerkeloven § 14 første ledd annet punktum og innebærer at merket må være *«egnet til å skille en virksomhets varer eller tjenester fra andres»*, jf. lovens § 2 første ledd. Merket må med det *«ha evne til å tiltrekke seg en viss oppmerksomhet, og være av en slik art at det er egnet til å feste seg i erindringen til dem som møter merket i handelen»*, jf. HR-2021-2480-A (Stortorvets Gjæstgiveri) avsnitt 34 med videre

kildehenvisninger. Særpreget praktiseres imidlertid ikke særlig strengt; det kreves ikke at merket oppviser artistisk eller språklig originalitet, fantasi eller lignende, jf. Rt-2002-391 (GOD MORGON) og Ot. prp. nr. 98 (2008-2009) side 50. Det avgjørende er hvordan den relevante omsetningskretsen vil oppfatte merket basert på det helhetsinntrykk det etterlater seg. I vår sak er det enighet om at denne kretsen vil favne om både private og profesjonelle innkjøpere av kosttilskudd til dyr og dyrefôr. Gjennomsnittsrepresentanten for denne blandede kundekretsen skal anses for å være «*alminnelig opplyst, rimelig oppmerksom og velunderrettet*», jf. Ot. prp. nr. 98 (2008-2009) side 49 med henvisning til EU-domstolens praksis.

Forbudet mot beskrivende merker følger av varemerkeloven § 14 annet ledd bokstav a. Dette er primært begrunnet i det såkalte friholdelsesbehovet, altså behovet for fritt å kunne bruke rent beskrivende betegnelser for ulike varer og tjenester. I LB-2020-158279 (Multi-Gyn) er det lagt til grunn at forbudet retter seg mot «*beskrivelser som er tilstrekkelig direkte, spesifikke, og konkrete, og som gjennomsnittsforbrukeren umiddelbart og uten nærmere tankevirksomhet vil oppfatte som nettopp beskrivelser*». Rettssetningen er utledet av praksis fra EU-domstolen, blant annet T-19/04 (Paperlab) avsnitt 25.

Selv om kravet om særpreget og forbudet mot beskrivende merker er to selvstendige vilkår, vil vurderingstemaene likevel kunne gli over i hverandre, jf. HR-2021-2480-A (Stortorvets Gjæstgiveri) avsnitt 36.

Dersom et varemerke mangler iboende særpreget, kan nødvendig særpreget oppnås gjennom faktisk bruk forut for søknadsdagen, jf. varemerkeloven § 14 tredje ledd. Dette – som CJ har anført som et subsidiært grunnlag for sitt krav – forutsetter at bruken av merket har medført at det er blitt egnet til å identifisere at de aktuelle varene stammer fra en bestemt virksomhet. I vår sak er det virkningen av bruken av merket før 3. august 2021 som vil være avgjørende, jf. varemerkeloven § 72 første ledd tredje punktum.

Varemerkeloven § 14 gjennomfører EUs varemerkedirektiv og skal derfor forstås i samsvar med EU-domstolens praksis knyttet til dette og det tidligere varemerkedirektivet. I HR-2016-2239-A (Route 66) avsnitt 31 er det uttalt at avgjørelser fra EU-domstolen «*blir den sentrale rettskilden ved tolkning av varemerkeloven. Også domstolens avgjørelser i tilknytning til varemerkeforordningen må tillegges vekt. Forordningen er ikke en del av EØS-avtalen, men har materielle bestemmelser tilsvarende varemerkedirektivet. Videre vil praksis fra EUIPO, tidligere OHIM, være en relevant rettskilde*». Selv om målet med dette er å oppnå rettsenhet, er det ikke uten videre et mål å oppnå like resultater i enkeltsaker. Dette fordi det kan være adekvate og rimelige grunner til at de skjønsmessige vurderingene faller ulikt ut hos ulike lands registreringsmyndigheter. Retten viser i den forbindelse til Rt-2002-391 (GOD MORGON).

3.3 Er merket beskrivende og mangler nødvendig særpreg?

Retten tar først for seg merketeksten BEST AMINO.

Det er etter rettens syn ikke tvilsomt at gjennomsnittsforbrukeren vil oppfatte ordet BEST som en kvalitetsangivelse av det etterfølgende AMINO, noe heller ikke partene synes å være uenige om.

CJ mener at merket ikke er beskrivende for de aktuelle varene fordi ordet AMINO kun gir en antydning på varenes egenskaper. Retten er ikke enig i dette.

Selv om AMINO ikke er et fullstendig ord, har bevisførselen vist at det er en vanlig brukt forkortelse i markedsføring av varer som inneholder aminosyrer, typisk kosttilskuddsprodukter for mennesker og for dyr. At ordet oppfattes synonymt med aminosyrer, er også lagt til grunn i varemerkerettslig praksis, eksempelvis i KFIR-2017-68 (Aminotech) avsnitt 16, R-275/2015 (Amino Control) avsnitt 14 og R-586/2017 (Alpha Amino) avsnitt 13. Sistnevnte sted uttales det at «*[t]he perception of the consumers of these [dietary and nutritional] supplements is not changed by the omission of the term 'acid' because there is no meaning for 'alpha amino' other than 'alpha amino acid'*». Etter rettens syn vil gjennomsnittsforbrukeren i vår sak umiddelbart trekke en tilsvarende slutning når vedkommende ser AMINO inngå i merketeksten for de aktuelle varene. For det første har ordet samme betydning på norsk som på engelsk, og for det annet vil den norske gjennomsnittsforbrukeren være kjent med aminosyrenes sentrale funksjon i kosttilskudd til dyr og i dyrefôr.

At det er blitt registrert varemerker i Norge med «amino» i merketeksten, er uten betydning. Dette fordi det beror på en konkret vurdering av hvert enkelt merke om det oppfyller registreringsvilkårene. I den konkrete vurderingen vil det blant annet ha betydning hvordan «amino» inngår i merketeksten og hvilke varer eller tjenester merket er søkt registrert for.

Når et merke består av to ord som hver for seg er beskrivende, vil kombinasjonen av ordene som regel også være beskrivende. Slik er det for kombinasjonen av BEST og AMINO. Ordene beskriver henholdsvis varenes kvalitet og innhold, noe gjennomsnittsforbrukeren straks vil oppfatte i sitt møte med merket på utkikk etter kosttilskudd til dyr og/eller dyrefôr. Merketeksten må etter dette anses beskrivende for de vareslag det er søkt registrert som varemerke for.

Retten går etter dette over til å vurdere om den grafiske utformingen gir merket nødvendig grad av særpreg.

For at den grafiske utformingen skal frata BEST AMINO-merket dets beskrivende karakter og gjøre det registrerbart, må den være egnet til å avlede gjennomsnittsforbrukerens oppmerksomhet fra merketekstens innhold, jf. HR-2021-2480-A (Stortorvets Gjæstgiveri)

avsnitt 45. Selv om kravet til særpreg ikke praktiseres særlig strengt, mener retten at den grafiske utformingen av merket er for ordinær og lite iøynefallende til at den vil overskygge det beskrivende meningsinnholdet som gjennomsnittsforbrukerens umiddelbart vil feste seg ved i sitt møte med merket. Retten nøyer seg her med å gjengi KFIRs vurdering i vedtakets avsnitt 23, som er dekkende for rettens syn.

«Etter Klagenemndas syn tilfører ikke den samlede grafiske utformingen som helhet det minimum av særpreg som kreves etter varemerkeloven § 14. Den grafiske utformingen framstår underordnet i merkets helhetsinntrykk. Teksten BEST AMINO har en stor og dominerende plass midt i merket, og skrifttypen er tilnærmet ordinær. Fonten er relativt tykk, og ordet BEST er plassert til høyre over ordet AMINO. Bokstaven A skiller seg noe ut med sin plassering, størrelse og buede form med åpning over dens vertikale strek. Bokstavene B og E har tilsvarende åpninger og bokstavene S, N og O har henholdsvis noe kantete og trillrund form. Klagenemnda kan ikke se at detaljene i fonten har slik karakter at gjennomsnittsforbrukeren vil feste seg ved disse utover at de framstår dekorative. Videre er teksten omkranset oppe og nede av to bladlignende figurer, som enten kan oppfattes som en dekorativ bladformet innramming eller som to bladfigurer. Figurative blader er i utbredt bruk, på for eksempel kosttilskudd og matvarer, som en indikasjon på at varene er naturlige og plantebaserte. Ettersom aminosyrene i varene kan komme fra plantebaserte proteiner, vil gjennomsnittsforbrukeren etter Klagenemndas syn umiddelbart oppfatte bladfigurene som en illustrasjon på at aminosyrene i varene kommer fra planter. Totalt sett framstår de grafiske elementene i merket som ordinære og lite iøynefallende, og Klagenemnda har etter en helhetsvurdering kommet til at de ikke vil lede gjennomsnittsforbrukerens oppmerksomhet bort fra tekstens beskrivende meningsinnhold.»

Rettens konklusjon er etter dette at BEST AMINO-merket er beskrivende og uten et iboende særpreg. Spørsmålet er om merket likevel kan ha oppnådd særpreg gjennom bruk.

CJ har til støtte for opparbeidet distinktivitet vist til at BEST AMINO var på listen «Top 100 New Brands 2023» fra analyseselskapet Clarivate. Etter rettens syn er rangeringen lite egnet til å si noe om merkets status i Norge per 3. august 2021. For det første er det tale om en global rangering av varemerker som ble søkt registrert i 2021 og 2022. Rangeringen favner dermed for vidt både geografisk og i tid til å si noe om hvordan den norske gjennomsnittsforbrukeren oppfattet merket på det relevante skjæringstidspunktet. For det annet fremgår det at rangeringen dels er basert på de ulike merkenes markedsposisjon og dels på hvor mange registreringer merkene har oppnådd. Det er dermed uklart hva som ligger til grunn for at BEST AMINO-merket har kommet inn på listen. Retten har heller ikke fått presentert annen dokumentasjon som sannsynliggjør at BEST AMINO-merket per 3. august 2021 har vært i bruk på en slik måte at det har oppnådd særpreg hos den norske omsetningskretsen.

Rettenns konklusjon er etter dette at BEST AMINO-merket er beskrivende og mangler særpreg for de varer det er søkt registrert for. Denne konklusjonen står i kontrast til at merket har blitt registrert i 102 land, deriblant i EU og USA. CJ har argumentert for at KFIR i for liten grad har lagt vekt på disse registreringene. Ifølge CJ er det påfallende at den norske gjennomsnittsforbrukeren skal oppfatte merket annerledes enn gjennomsnittsforbrukeren i land med noenlunde lik språkforståelse.

At merket har blitt tillatt registrert av andre registreringsmyndigheter, inkludert av European Union Intellectual Property Office (EUIPO), er relevant, men ikke avgjørende. Retten er enig med CJ at det er utfordrende å forstå hvorfor den norske gjennomsnittsforbrukeren skal oppfatte merket annerledes enn det gjøres eksempelvis i våre naboland, England og USA. Siden registreringstillatelsene ikke er begrunnet, står dette igjen som et ubesvart spørsmål. Tillatelsene kan likevel ikke i seg selv lede til at merket må anerkjennes i Norge. Det avgjørende må være om registreringsnektelsen i Norge er basert på en korrekt forståelse av varemerkeloven og av varemerkedirektivet som loven bygger på. Retten finner støtte for en slik betraktningssmåte i blant annet LB-2022-64395 (Trustshop). Og som det fremgår av de vurderinger som er gjort ovenfor mener retten at KFIRs vedtak bygger på korrekt rettsforståelse og denne også er anvendt på riktig måte i relasjon til BEST AMINO-merket.

3.4 Sakskostnadsfordeling

Staten ved KFIR har vunnet saken og skal som hovedregel få erstattet sine sakskostnader av CJ som den tapende part, jf. tvisteloven § 20-2 første ledd. Etter rettens syn foreligger det ikke tungtveiende grunner som gjør det rimelig å fritta CJ fra dette ansvaret, verken helt eller delvis, jf. siste ledd i bestemmelsen.

Advokat Nora Mageli har på vegne av staten krevd dekket sakskostnader med kr 73 075. CJ har ikke hatt noe å innvende mot kravet, og det ligger etter rettens syn innenfor rammen av hva som er rimelig og nødvendig å pådra i saken, jf. tvisteloven § 20-5 første ledd. Kravet tas derfor til følge.

DOMSSLUTNING

1. Staten ved Klagenemnda for industrielle rettigheter frifinnes.
2. CJ CheilJedang Corporation dømmes til å erstatte staten ved Klagenemnda for industrielle rettigheter sine sakskostnader med kr 73 075. Beløpet forfaller til betaling to uker etter at dommen er forkynt.

Retten hevet

Bård Skeie Hagen

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre f.eks. om det bør være muntlig behandling i rettsmøte, skriftlig behandling og/eller rettsmekling.

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klar overvekt av sannsynlighet for at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 250 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 250 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling dersom anken ikke reiser spørsmål av betydning utover den aktuelle saken, og heller ikke andre hensyn taler for at anken bør prøves. Anken kan også nektes fremmet dersom den reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.